BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. gegužės 3 d.*

„Galimybė susipažinti su dokumentais – Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 – Komisijos turimi dokumentai – Iš valstybės narės kilę dokumentai – Dokumentai, kuriais pasikeista įgyvendinant kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis – Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 113 straipsnis – Visuomenės galimybė susipažinti su dokumentais nevyriausybinei organizacijai pateikus paraišką – Ieškinys dėl panaikinimo – Priimtinumas – Pareiga motyvuoti – Lojalus bendradarbiavimas – Teisinio pagrindo pasirinkimas“

Byloje T-653/16

Maltos Respublika, atstovaujama A. Buhagiar,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujama J. Baquero Cruz ir F. Clotuche-Duvieusart,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu pagrįsto prašymo panaikinti 2016 m. liepos 13 d. Komisijos Generalinio sekretoriaus sprendimą dėl *Greenpeace* kartotinės paraiškos, pagal kurią prašoma suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, susijusiais su tariamai neteisėtu gyvų paprastųjų tunų perkėlimu iš Tuniso į Maltoje esantį žuvininkystės ūkį, tiek, kiek juo *Greenpeace* buvo suteikta galimybė susipažinti su Maltos institucijų dokumentais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni, teisėjai K. Kowalik-Bańczyk (pranešėja) ir C. Mac Eochaidh,

kancleris E. Coulon,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

I. Ginčo aplinkybės

1 2010 m. kovo mėn. aplinkos apsaugos organizacija *Greenpeace* nusiuntė Europos Komisijai informacijos apie tariamai neteisėtą gyvų paprastųjų tunų perkėlimą iš Tuniso į vieną Maltoje esantį žuvininkystės ūkį.

2 Vadovaudamasi šia informacija Komisija 2010 m. lapkričio 12 d. sprendimu C(2010) 7791 *final* informavo Maltos Respubliką apie pažeidimus, nustatytus su paprastaisiais tunais susijusios veiklos kontrolės srityje, ir paprašė jos pagal 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1224/2009, nustatančio Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiančio reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinančio reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006 (OL L 343, 2009, p. 1 ir klaidų ištaisymai OL L 318, 2014, p. 34 ir OL L 149, 2015, p. 23), 102 straipsnio 2 dalį pradėti administracinį tyrimą.

3 Po Maltos Respublikos atlikto administracinio tyrimo (toliau – administracinis tyrimas) Komisija, vadovaudamasi Reglamento Nr. 1224/2009 102 straipsnio 4 dalimi, 2011 m. rugsėjo 12 d. sprendimu C(2011) 6257 *final* kartu su šia valstybe nare parengė veiksmų planą, kuriuo siekta pašalinti Maltos žuvininkystės kontrolės sistemos trūkumus (toliau – veiksmų planas). Anot Komisijos, Maltos Respublika šį veiksmų planą sėkmingai įgyvendino nuo 2013 m. vasario mėn.

4 Tuomet *Greenpeace* 2010 m. balandžio 14 d., remdamasi 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331), paprašė Komisijos leisti jai susipažinti su dokumentais, susijusiais su 1 punkte minėtu paprastųjų tunų perkėlimu, įskaitant dokumentus, kuriais šiuo klausimu keitėsi Maltos Respublika ir Komisija (toliau – 2010 m. balandžio 14 d. paraiška). Galiausiai Komisija 2011 m. kovo 3 d. patvirtinamuoju sprendimu nesuteikė jai tokios galimybės. Tada *Greenpeace* 2012 m. gegužės 23 d. kreipėsi su skundu į Europos ombudsmeną.

5 2012 m. balandžio 19 d. raštu *Greenpeace* paprašė Komisijos leisti susipažinti su įvairiais dokumentais, priimtais po jos paraiškos pateikimo 2010 m. balandžio 14 d., visų pirma su Maltos Respublikos ir Komisijos korespondencija, kurią Komisija parengė arba gavo po 2011 m. kovo 3 d. (toliau – 2012 m. balandžio 19 d. paraiška). Galiausiai Komisija 2012 m. rugsėjo 25 d. patvirtinamuoju sprendimu nesuteikė *Greenpeace* tokios galimybės. Tada *Greenpeace* 2013 m. balandžio 26 d. pateikė Europos ombudsmenui naują skundą.

6 2015 m. birželio 29 d. rekomendacijoje ombudsmenas priėjo prie išvados, kad Komisija nepakankamai pagrindė atsisakymą suteikti galimybę susipažinti su 2010 m. balandžio 14 d. ir 2012 m. balandžio 19 d. paraiškose minėtais dokumentais ir paragino Komisiją leisti susipažinti su aptariamais dokumentais arba nurodyti pagrįstas atsisakymo priežastis.

7 2015 m. liepos 29 d. raštu (toliau – pirminė paraiška) *Greenpeace* patvirtino savo 2010 m. balandžio 14 d. ir 2012 m. balandžio 19 d. paraiškas, nurodžiusi ombudsmeno rekomendacijas ir dar kartą pareiškusi norą susipažinti su visais dokumentais, minimais tose dviejose paraiškose ir dviejuose ombudsmeno išnagrinėtuose skunduose, t. y. su:

– visais rašytiniais dokumentais, susijusiais su paprastųjų tunų perkėlimu <…> iš Tuniso į Maltą, taip pat su jų perkėlimu į varžas ir (arba) vėlesniu skerdimu Maltoje [2010 m.] kovo 20, 21 ir 22 d., įskaitant, pavyzdžiui, laimikių ataskaitų ir perkėlimo deklaracijų kopijas, stebėtojų ataskaitas ir pan.;

– visa vaizdo medžiaga, kurioje užfiksuotas šių tunų perkėlimas, jų perkėlimas į varžas ir prireikus jų skerdimas <…>;

– visa rašytine Komisijos ir Maltos [vyriausybės] korespondencija pirma minėtais klausimais <…>;

– 2010 m. lapkričio 12 d. Komisijos sprendimu C(2010) 7791 [*final*] <…>, įskaitant visus jo priedus;

– Maltos institucijų ataskaita, parengta gavus šį prašymą [pagal] Reglamento [Nr. 1224/2009] 102 straipsnio 3 dalį;

– visais dokumentais, susijusiais su pirmesnėje [įtraukoje] nurodytos ataskaitos vertinimu, kurį atliko Komisija;

– veiksmų planu <…> ir

– visa po 2011 m. kovo 3 d. parengta arba gauta Maltos [Respublikos] ir Komisijos korespondencija [apie] pažeidimus, nustatytus su paprastaisiais tunais susijusios veiklos kontrolės srityje Maltoje.“

8 2015 m. rugsėjo 28 d. el. laišku Komisija informavo Maltos Respubliką apie pirminę paraišką ir paprašė per penkias darbo dienas pranešti, ar prieštarauja dėl dokumentų, kuriuos Komisija tuo etapu buvo nustačiusi, atskleidimo.

9 2015 m. rugsėjo 30 d. Maltos Respublika paprašė pratęsti terminą atsakymui pateikti.

10 2015 m. lapkričio 5 d. Komisija penkiolikai darbo dienų pratęsė Maltos Respublikai nustatytą terminą atsakymui pateikti. Šia proga Komisija ją informavo, jog nusprendė, pirma, suteikti *Greenpeace* galimybę susipažinti su Komisijos dokumentais ir, antra, tęsti tebevykstančias konsultacijas su Maltos Respublika dėl jos institucijų dokumentų.

11 2015 m. lapkričio 30 d. raštu Maltos Respublika atsiuntė Komisijai savo pastabas ir nurodė priežastis, dėl kurių manė, kad negalima atskleisti nei jos pačios, nei Komisijos dokumentų.

12 2015 m. gruodžio 23 d. Komisijos jūrų reikalų ir žuvininkystės generalinio direktorato (GD) generalinis direktorius atsisakė suteikti *Greenpeace* galimybę susipažinti su tuo etapu identifikuotais Maltos Respublikos dokumentais motyvuodamas tuo, kad Maltos Respublika prieštarauja dėl visų jos dokumentų atskleidimo (toliau – pirminis sprendimas).

13 2016 m. sausio 20 d. *Greenpeace* pateikė kartotinę paraišką (toliau – kartotinė paraiška).

14 2016 m. balandžio 13 d. raštu Komisija informavo Maltos Respubliką apie tai, kad buvo pateikta kartotinė paraiška. Tame pačiame rašte Komisija nurodė, kad po pirminės paraiškos taikymo srities peržiūros ji nustatė kitų – tiek savo tarnybų, tiek Maltos institucijų – dokumentų, kuriuos apima ši paraiška. Todėl tame pačiame rašte Komisija paprašė Maltos Respublikos per penkias darbo dienas pranešti, ar tebeprieštarauja dėl visų ar dalies jos dokumentų, įskaitant naujai identifikuotuosius, atskleidimo.

15 2016 m. balandžio 18 d. Maltos Respublika paprašė pratęsti terminą atsakymui pateikti.

16 2016 m. balandžio 27 d. Komisija dešimčiai darbo dienų pratęsė Maltos Respublikai nustatytą terminą atsakymui pateikti.

17 2016 m. gegužės 3 d. Maltos Respublika informavo Komisiją, kad prieštarauja dėl visų jos institucijų dokumentų atskleidimo, įskaitant dokumentus, identifikuotus nagrinėjant kartotinę paraišką.

18 2016 m. gegužės 19 d. Komisija paragino Maltos Respubliką per dešimt darbo dienų patikslinti, dėl kokių motyvų ir kiek ji prieštarauja dėl aptariamų dokumentų paviešinimo.

19 2016 m. gegužės 27 d. Maltos Respublika atsakė, kad visiškai laikosi pozicijos, kurią, kaip mano, pakankamai tiksliai išreiškė 2016 m. gegužės 3 d. rašte.

20 2016 m. liepos 13 d. Komisijos Generalinis sekretorius priėmė sprendimą dėl *Greenpeace* kartotinės paraiškos (toliau – ginčijamas sprendimas). Tos pačios dienos raštu Komisija informavo Maltos Respubliką apie priimtą ginčijamą sprendimą.

21 Ginčijamu sprendimu Komisija visų pirma suteikė *Greenpeace* galimybę susipažinti su įvairiais tiek savo tarnybų, tiek Maltos institucijų dokumentais, iš kurių buvo pašalinti asmens duomenys. Dėl Komisijos dokumentų pasakytina, kad dokumentus, kuriuos buvo nuspręsta atskleisti, sudarė arba dokumentai, identifikuoti nagrinėjant pirminę paraišką, bet paskui per klaidą neperduoti *Greenpeace* (ginčijamo sprendimo F priede išvardyti dokumentai), arba dokumentai, identifikuoti tik nagrinėjant kartotinę paraišką (ginčijamo sprendimo D priede išvardyti dokumentai). Dėl Maltos Respublikos dokumentų pažymėtina, kad dokumentus, kuriuos buvo nuspręsta atskleisti, sudarė tiek nagrinėjant pirminę paraišką identifikuoti dokumentai (ginčijamo sprendimo B priede išvardyti dokumentai Nr. 112–230, toliau – dokumentai Nr. 112–230), tiek nagrinėjant kartotinę paraišką identifikuoti dokumentai (ginčijamo sprendimo B priede išvardyti dokumentai Nr. 1–111 ir Nr. 231–240, toliau – dokumentai Nr. 1–111 ir Nr. 231–240).

II. Procesas ir šalių reikalavimai

22 2016 m. rugsėjo 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį Maltos Respublikos ieškinį.

23 Atskirais dokumentais (juos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo tą pačią dieną) Maltos Respublika pateikė laikinųjų apsaugos priemonių prašymą, kad būtų sustabdytas ginčijamo sprendimo vykdymas, ir prašymą užtikrinti tam tikrų ieškinyje ir laikinųjų apsaugos priemonių prašyme bei jų prieduose pateiktų duomenų konfidencialumą visuomenės atžvilgiu.

24 2016 m. gruodžio 12 d. Komisija pateikė atsiliepimą į ieškinį.

25 2017 m. kovo 30 d. ieškovė pateikė dubliką, o 2017 m. gegužės 19 d. Komisija pateikė tripliką.

26 2017 m. rugpjūčio 25 d. Nutartimi *Malta / Komisija* (T-653/16 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2017:583) Bendrojo Teismo pirmininkas patenkino prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

27 Maltos Respublika Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek šiuo sprendimu suteikiama galimybė susipažinti su Maltos institucijų dokumentais,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

28 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš Maltos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

29 Grįsdama savo ieškinį Maltos Respublika prašyme remiasi keturiais pagrindais; pirmasis grindžiamas Reglamente Nr. 1049/2001 numatytų procedūrinių terminų praleidimu ir lojalaus bendradarbiavimo pareigos pažeidimu, antrasis – pirminės paraiškos aprėpties nepaisymu ir klaidingu jos laikymu nauja paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais suteikimo, trečiasis – neteisėtu paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais taikymo srities išplėtimu nagrinėjant kartotinę paraišką ir gero administravimo principo pažeidimu, o ketvirtasis – Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio pažeidimu. Be to, Maltos Respublika dublike nurodo penktąjį pagrindą, grindžiamą pareigos motyvuoti pažeidimu.

A. Dėl priimtinumo

30 Komisija teigia, kad Maltos Respublikos reikalavimai ir bet kuriuo atveju visi nurodyti pagrindai, kuriais grindžiami jos reikalavimai, yra nepriimtini.

1. Dėl Maltos Respublikos reikalavimų ir pirmųjų keturių pagrindų, nurodytų šiems reikalavimams pagrįsti, priimtinumo

31 Pirmiausia Komisija teigia, kad Maltos Respublikos ieškinys nepriimtinas, nes juo siekiama, kad būtų panaikintas „patvirtinamasis sprendimas plačiąja prasme“, o ne Komisijos „atskiras sprendimas“, kuriuo suteikiama galimybė susipažinti su Maltos institucijų dokumentais, nepaisant jos pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį pareikšto prieštaravimo. Subsidiariai Komisija teigia, kad pirmieji keturi pagrindai, kuriuos Maltos Respublika nurodo siekdama pagrįsti savo ieškinį, yra nepriimtini, nes šie pagrindai „nėra <…> [galimybės susipažinti su dokumentais] materialinės išimtys, numatytos <…> Reglamento <…> Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse“.

32 Maltos Respublika ginčija šį nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

33 Primintina, kad Europos Sąjunga yra teisės sąjunga, kurioje visiems jos institucijoms aktams taikoma atitikties, visų pirma Sutartims ir bendriesiems teisės principams, kontrolė (žr. 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Schrems*, C-362/14, EU:C:2015:650, 60 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Sutartyse įtvirtinta išsami teisinės gynybos priemonių ir procedūrų sistema, sukurta tam, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas galėtų vykdyti institucijų priimtų aktų teisėtumo kontrolę (1986 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Les Verts* / *Parlamentas*, 294/83, EU:C:1986:166, 23 punktas).

34 Šis principas visų pirma išreikštas SESV 263 straipsnyje, pagal kurį Europos Sąjungos Teisingumo Teismas prižiūri Komisijos priimtų teisės aktų, išskyrus rekomendacijas ir nuomones, teisėtumą ir jo jurisdikcijai priklauso nagrinėti ieškinius dėl kompetencijos trūkumo, esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimo, Sutarčių ar kokios nors su jų taikymu susijusios teisės normos pažeidimo arba piktnaudžiavimo įgaliojimais.

35 Tai reiškia, kad valstybės narės, pareikšdamos ieškinį dėl panaikinimo, gali ginčyti bet kokį Komisijos norminio ar individualaus pobūdžio sprendimą ir savo reikalavimams pagrįsti remtis visais pagrindais, grindžiamais, be kita ko, esminio procedūrinio reikalavimo ar teisės normos, priimtos siekiant taikyti Sutartis taikyti, pažeidimu (šiuo klausimu žr. 1985 m. kovo 20 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, 41/83, EU:C:1985:120, 30 punktą).

36 Pirma, remiantis tuo, darytina išvada, kad valstybė narė, pareikšdama ieškinį dėl panaikinimo, gali ginčyti Komisijos sprendimą, priimtą pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 ir leidžiantį fiziniam ar juridiniam asmeniui susipažinti su jos turimais dokumentais ir šios valstybės narės parengtais dokumentais, ir jai nereikia identifikuoti atskiro Komisijos sprendimo (kurį patį galima apskųsti), kuriuo netenkinamas minėtos valstybės narės prieštaravimas dėl atitinkamų dokumentų atskleidimo.

37 Antra, valstybė narė, grįsdama savo ieškinį dėl Komisijos sprendimo leisti tretiesiems asmenims susipažinti su dokumentais, gali remtis visais pagrindais, susijusiais su vienu iš keturių SESV 263 straipsnyje numatytų atvejų, kai galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, ypač bet kuriuo pagrindu, grindžiamu, kaip ji mano, reikšmingos procesinės ar materialinės normos pažeidimu, nevertinant šio pagrindo veiksmingumo ar neveiksmingumo. Taigi, kiek tai susiję su pagrindo, nurodyto dėl tokio sprendimo, priimtinumu, nereikia diferencijuoti pagal tai, ar taisyklė, kurios tariamai nesilaikyta, yra numatyta Reglamente Nr. 1049/2001 arba kitame teisiniame dokumente.

38 Šių išvadų negali paneigti Komisijos argumentai, iš esmės grindžiami tuo, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalyje yra apibrėžta ir apribota valstybių narių teisė prieštarauti dėl dokumentų, kuriuos jos perdavė institucijai, atskleidimo.

39 Šiuo klausimu primintina, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalyje nurodyta, jog „valstybė narė gali prašyti, kad institucija neatskleistų iš tos valstybės narės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo“.

40 Žinoma, teisinga, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalis buvo aiškinama kaip leidžianti atitinkamai valstybei narei prieštarauti dėl iš jos kilusių dokumentų atskleidimo tik remiantis to reglamento 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytomis materialinėmis išimtimis ir tinkamai motyvuojant savo poziciją šiuo klausimu (2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 99 punktas ir 2012 m. birželio 21 d. Sprendimo *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds / Komisija*, C-135/11 P, EU:C:2012:376, 59 punktas).

41 Vis dėlto taip apibrėžus įgaliojimą dalyvauti priimant Sąjungos sprendimą, atitinkamai valstybei narei suteiktą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį, negali būti uždrausta šiai valstybei narei siekti, kad būtų panaikintas Komisijos sprendimas leisti susipažinti su aptariamais dokumentais ir tuo tikslu remtis kitais pažeidimais nei grindžiamais Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio pažeidimu. Aiškinant priešingai, kaip pasiūlė Komisija, Sąjungos teisės aktų leidėjui būtų leista apriboti SESV 263 straipsniu valstybėms narėms suteiktos teisės pareikšti ieškinį apimtį ir taip pakenkti Sutartyse įtvirtintai išsamiai teisių gynimo priemonių ir procedūrų sistemai, kurioje institucijų aktų teisėtumo kontrolė pavesta Europos Sąjungos Teisingumo Teismui.

42 Reikėtų pridurti, kad Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnyje ir SESV 15 straipsnio 3 dalyje (abi šias nuostatas nurodė Komisija) įtvirtinta visų Sąjungos piliečių ir visų fizinių ar juridinių asmenų, gyvenančių ar turinčių registruotą buveinę valstybėje narėje, teisė susipažinti su institucijų dokumentais. Vis dėlto aplinkybė, kad valstybei narei leidžiama pareikšti ieškinį dėl Komisijos sprendimo leisti susipažinti su dokumentais panaikinimo ir tuo tikslu remtis visais pagrindais, kuriais kvestionuojamas šio sprendimo teisėtumas, nelemia netinkamo teisės susipažinti su dokumentais apribojimo, ji tik leidžia Sąjungos teismui tikrinti minėto sprendimo teisėtumą visų procesinių ir materialinių normų, kurios gali būti taikomos, požiūriu ir taip užtikrinti atitinkamai valstybei narei teisę į veiksmingą teisinę gynybą.

43 Vadinasi, Maltos Respublikos reikalavimai iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą ir jiems pagrįsti nurodyti keturi pirmieji pagrindai yra priimtini.

44 Taigi reikia atmesti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, kuriuo Komisija rėmėsi dėl Maltos Respublikos reikalavimų ir jiems pagrįsti nurodytų keturių pirmųjų pagrindų.

2. Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu

45 Komisija tvirtina, kad penktasis pagrindas, grindžiamas nepakankamu ginčijamo sprendimo motyvavimu, pirmą kartą nurodytas dublike, todėl, remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalį, yra nepriimtinas.

46 Šiuo klausimu primintina, kad pagal Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalį vykstant procesui negalima remtis naujais pagrindais, nebent jie pagrindžiami teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

47 Suformuotoje jurisprudencijoje vis dėlto nustatyta, kad motyvavimo stoka ar nepakankamas motyvavimas yra esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, ir viešosios tvarkos išlyga grindžiamas pagrindas, kurį Sąjungos teismas gali ar net turi iškelti savo iniciatyva (1959 m. kovo 20 d. Sprendimo *Nold / Aukščiausioji valdžios institucija*, 18/57, EU:C:1959:6, 115 punktas; taip pat žr. 2009 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Airija ir kt.*, C-89/08 P, EU:C:2009:742, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

48 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas gali nagrinėti ieškovų pagrindą, grindžiamą pareigos motyvuoti pažeidimu, neprivalėdamas nagrinėti, ar šis dublike pirmą kartą paminėtas pagrindas atitinka Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalies reikalavimus (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 20 d. Sprendimo *Badica ir Kardiam / Taryba*, T-619/15, EU:T:2017:532, 43 punktą).

49 Taigi penktojo pagrindo pagrįstumo klausimas bus nagrinėjamas šio sprendimo 51–65 punktuose.

B. Dėl esmės

50 Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti penktąjį pagrindą, grindžiamą nepakankamu ginčijamo sprendimo motyvavimu, paskui kartu nagrinėti tris pirmuosius pagrindus, grindžiamus to sprendimo priėmimo procedūra, ir galiausiai ketvirtąjį pagrindą, grindžiamą Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio pažeidimu.

1. Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu

51 Maltos Respublika teigia, kad Komisija ginčijamame sprendime arba pačiame 2016 m. liepos 13 d. rašte, kuriuo Maltos institucijoms pranešta apie to sprendimo priėmimą, nepakankamai paaiškino priežastis, dėl kurių nusprendė nukrypti nuo savo ankstesnės praktikos dėl, pirma, reikalavimo patikslinti paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais, antra, dėl kartotinių paraiškų, viršijančių pirminės paraiškos taikymo sritį, nepriimtinumo ir, trečia, dėl dokumentų, konkrečiai nenurodytų paraiškoje dėl galimybės susipažinti su dokumentais, neatskleidimo, visų pirma, kaip šie dokumentai yra trečiųjų asmenų. Be to, Maltos Respublika kaltina Komisiją tuo, kad ši visiškai nepaaiškino priežasčių, dėl kurių manė, jog paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais aprėpia daug Maltos institucijų dokumentų, kurie turi būti atskleisti, nors Maltos Respublika per konsultacijas ne kartą to klausė.

52 Komisija nesutinka su Maltos Respublikos argumentais.

53 Primintina, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, pagal SESV 296 straipsnį reikalaujami motyvai turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai nurodyti aktą priėmusios institucijos argumentus taip, kad leistų suinteresuotiesiems asmenims žinoti, kuo grindžiama priimta priemonė, o kompetentingam teismui – vykdyti jos kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nurodant motyvus, nereikalaujama tiksliai atskleisti visų reikšmingų faktinių ir teisinių aplinkybių, nes klausimas, ar akto motyvacija atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į akto formuluotę, bet ir į kontekstą bei į visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (1998 m. balandžio 2 d. Sprendimas *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63 punktas; taip pat žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Chronopost ir La Poste/ UFEX ir kt.*, C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 88 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

54 Be to, iš jurisprudencijos matyti, kad tuo atveju, kai Komisijos sprendimas juntamai peržengia ankstesniais sprendimais apibrėžtas ribas ir nukrypsta nuo nusistovėjusios sprendimų praktikos, ji privalo aiškiai išplėtoti savo argumentus (1975 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique ir kt. / Komisija*, 73/74, EU:C:1975:160, 31 punktas ir 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 155 punktas).

55 Šiuo atveju pirmiausia konstatuotina, kad Maltos Respublika neneigia, jog ginčijamo sprendimo motyvai egzistuoja ir yra pakankami tiek, kiek jame išnagrinėta, ar Maltos institucijų dokumentams, kuriuos Komisija identifikavo, taikomos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytos išimtys ir ar jie atitinkamai gali būti atskleisti remiantis šiuo reglamentu. Be to, Maltos Respublika nekvestionuoja aplinkybės, kad Komisija ginčijamame sprendime taip pat detaliai paaiškino priežastis, dėl kurių mano, kad Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnis nekliudo taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatų. Galiausiai Maltos Respublika neginčija, kad galėjo žinoti, kuo grindžiamas ginčijamas sprendimas, ir šiame ieškinyje užginčyti jo motyvus.

56 Vis dėlto Maltos Respublika iš esmės kaltina Komisiją tuo, kad ši, pirma, nenurodžiusi konkrečių motyvų, nukrypo nuo savo ankstesnės sprendimų priėmimo praktikos, susijusios su netikslių paraiškų dėl galimybės susipažinti su dokumentais tvarkymu, su dokumentų, kuriuos apima paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais, identifikavimu ir su kartotinių paraiškų, viršijančių pirminių paraiškų taikymo sritį, vertinimu.

57 Vis dėlto pažymėtina, kad Maltos Respublika, siekdama patvirtinti tokios sprendimų priėmimų praktikos egzistavimą, tik nurodo 2015 m. liepos 2 d. Sprendimą *Typke / Komisija* (T-214/13, EU:T:2015:448, 13 punktas), kuriame aptariamas specifinis atvejis, kai Komisijos Generalinis sekretorius atmetė kartotinę paraišką tiek, kiek ji buvo susijusi su aspektu, kuris nefigūravo atitinkamoje pirminėje paraiškoje. Vis dėlto rėmimasis vieninteliu sprendimu negali patvirtinti, jog esama nusistovėjusios sprendimų priėmimo praktikos, susijusios su netikslių paraiškų dėl galimybės susipažinti su dokumentais tvarkymu, su dokumentų, kuriuos apima paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais, identifikavimu ar su kartotinių paraiškų, viršijančių pirminių paraiškų taikymo sritį, vertinimu. Todėl, kadangi nėra įrodytos nusistovėjusios ankstesnės praktikos, nuo kurios Komisija nukrypo, Maltos Respublika negali kaltinti šios institucijos tuo, kad ši nenurodė savo tariamai pasikeitusio požiūrio priežasčių (šiuo klausimu žr. 2010 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Amann & Söhne ir Cousin Filterie / Komisija*, T-446/05, EU:T:2010:165, 118 ir 158 punktus ir 2012 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Lenkija / Komisija*, T-333/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:449, 92 punktą).

58 Be to, Maltos Respublika taip pat kaltina Komisiją tuo, kad ši, antra, ginčijamame sprendime arba iki jo priėmimo nepakankamai pagrindė tam tikrų dokumentų priskyrimą prie paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais, nepaisant jos prašymų per konsultacijas pateikti paaiškinimų šiuo klausimu, išsakytų konkrečiai jos 2015 m. rugsėjo 30 d., 2015 m. lapkričio 30 d. ir 2016 m. gegužės 27 d. raštuose.

59 Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, kad teisinga tai, jog 2015 m. rugsėjo 30 d. rašte Maltos Respublika teiravosi Komisijos, dėl kokių priežasčių ji nusprendė atsisakyti anksčiau pareikštos pozicijos ir prie pirminės paraiškos priskyrė dokumentus, kuriais jos keitėsi, visų pirma el. laiškus ir susitikimų protokolus. Be to, matyti, kad 2015 m. lapkričio 30 d. rašte Maltos Respublika nurodė mananti, jog įvairių dokumentų, kuriuos Komisija laikė reikšmingais, nebuvo prašoma paraiškoje dėl galimybės susipažinti su dokumentais. Galiausiai sutariama, kad 2016 m. gegužės 27 d. rašte Maltos Respublika išreiškė prieštaravimą dėl to, kad Komisija kartotinės paraiškos stadijoje identifikavo naujų dokumentų, nes tokia praktika, jos nuomone, prilygsta paraiškos taikymo srities išplėtimui, o tai pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalį neleidžiama.

60 Vis dėlto pirmiausia pažymėtina, kad nors 2015 m. rugsėjo 30 d. rašte buvo aiškiai prašyta Komisijos pateikti paaiškinimų, šis raštas buvo parengtas iki pirminio sprendimo, kuriuo patenkintas Maltos Respublikos prieštaravimas ir *Greenpeace* nesuteikta galimybė susipažinti su dokumentais Nr. 112–230, priėmimo. Šiomis aplinkybėmis Maltos Respublika negali kaltinti Komisijos tuo, kad ši neatsakė į jos prašymą pateikti paaiškinimų pirminiame sprendime, ir, kadangi paskui nepakartojo prašymo pateikti paaiškinimų, nebegali skųsti to, kad Komisija į šį klausimą neatsakė ginčijamame sprendime.

61 Antra, pažymėtina, kad 2015 m. lapkričio 30 d. rašte, taip pat parengtame iki pirminio sprendimo priėmimo, nebuvo jokios informacijos, galėjusios leisti identifikuoti dokumentus, su kuriais šis raštas buvo susijęs, ir suprasti priežastis, dėl kurių aptariamų dokumentų neaprėpė paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais. Be to, tame rašte nebuvo pageidauta gauti iš Komisijos paaiškinimų, todėl nereikalauta iš jos gauti kokio nors atsakymo.

62 Trečia, konstatuotina, kad 2016 m. gegužės 27 d. rašte Maltos Respublika neginčijo kiekvieno dokumento, kurį Komisija identifikavo nagrinėdama kartotinę paraišką, konkretaus priskyrimo prie paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais ir nebeprašė iš Komisijos daugiau paaiškinimų šiuo klausimu. Maltos Respublika 2016 m. gegužės 27 d. rašte faktiškai tik ginčijo patį principą, pagal kurį dokumentai, kurie nebuvo identifikuoti nagrinėjant pirminę paraišką, buvo priskirti prie paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais jau nagrinėjant kartotinę paraišką.

63 Šiuo klausimu Komisija ginčijamame sprendime priminė, kad persvarsčiusi paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais ji identifikavo kitus dokumentus, kuriuos apima ši paraiška (dokumentai Nr. 1–111 ir Nr. 231–240). Nors teisinga, kad šiame sprendime Komisija nepaaiškino, dėl kokių priežasčių manė, kad kartotinės paraiškos nagrinėjimo stadijoje turi teisę priskirti dokumentus prie paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais, nepaisant to, kad dar nebuvo priėmusi sprendimo dėl šių dokumentų atskleidimo pirminės paraiškos nagrinėjimo stadijoje. Vis dėlto pažymėtina, kad 2016 m. balandžio 27 d. sprendime Komisija jau paaiškino Maltos Respublikai, kad Komisijos Generalinio sekretoriaus užduotis – nepriklausomai persvarstyti pirminį sprendimą, priimtą Jūrų reikalų ir žuvininkystės GD generalinio direktoriaus, ir kad persvarstydamas Generalinis sekretorius turi patikrinti, ar pirminio sprendimo priėmimo stadijoje buvo teisingai identifikuoti visi dokumentai, patenkantys į paraiškos taikymo sritį, ypač tuomet, kai, kaip šiuo atveju, paraiškos teikėjas ginčijo tai, kad pirminio sprendimo priėmimo stadijoje identifikuotų dokumentų sąrašas buvo išsamus. Šiomis aplinkybėmis Komisijai nebuvo būtina ginčijamame sprendime pakartotinai nurodyti priežastis, dėl kurių ji leido prie paraiškos dėl galimybės susipažinti priskirti naujus dokumentus, pirmą kartą identifikuotus kartotinės paraiškos nagrinėjimo stadijoje.

64 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamam sprendimui nebūdingi motyvavimo trūkumui, kuriuos nurodė Maltos Respublika.

65 Taigi penktasis pagrindas, kurį Bendrasis Teismas vertino įgyvendindamas savo įgaliojimą *ex officio* nagrinėti viešosios tvarkos išlyga grindžiamus ieškinio pagrindus, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

2. Dėl trijų pirmųjų pagrindų, susijusių su ginčijamo sprendimo priėmimo procedūra

66 Nurodydama pirmąjį pagrindą Maltos Respublika iš esmės teigia, kad Komisija pirminės paraiškos, kaip ir kartotinės paraiškos, neišnagrinėjo per Reglamento Nr. 1049/2001 7 ir 8 straipsniuose numatytus terminus ir dėl šios priežasties nepaisė savo pareigos lojaliai bendradarbiauti su Maltos institucijomis. Atsižvelgiant į Maltos Respublikos argumentus, šį pagrindą galima suskaidyti į tris kaltinimus, grindžiamus, pirma, pavėluotu Maltos institucijų informavimu konsultavimosi tikslais apie pirminę ir kartotinę paraišką, antra, itin trumpo atsakymo termino nustatymu Maltos institucijoms ir, trečia, vėlavimu priimti pirminį sprendimą ir ginčijamą sprendimą, nes jie buvo priimti praėjus Reglamente Nr. 1049/2001 numatytiems terminams o be to, ginčijamas sprendimas priimtas po implicitinio sprendimo atmesti kartotinę paraišką.

67 Nurodydama antrąjį pagrindą Maltos Respublika iš esmės tvirtina, kad Komisija nepaisė pirminės paraiškos aprėpties ir ją traktavo kaip naują paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais, apimančią įvairius dokumentus, nesusijusius su abiem pirmesnėmis paraiškomis arba *Greenpeace* konkrečiai neidentifikuotus. Šiuo pagrindu Maltos Respublika visų pirma kaltina Komisiją į paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais taikymo sritį įtraukus (apskritai naujesnius) dokumentus, kurių nebuvo aiškiai numatyta 2010 m. balandžio 14 d. ir 2012 m. balandžio 19 d. paraiškose ir kurie pagal savo turinį nebuvo susiję su 2010 m. *Greenpeace* praneštais pažeidimais ar administraciniu tyrimu.

68 Nurodydama trečiąjį pagrindą Maltos Respublika iš esmės teigia, kad Komisija neteisėtai išplėtė paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais taikymo sritį ir pažeidė gero administravimo principą, nes kartotinės paraiškos nagrinėjimo stadijoje ir remdamasi nepakankamai tikslia paraiška identifikavo naujus dokumentus, kurie iki tol nebuvo identifikuoti kaip dokumentai, kuriuos apima ta paraiška. Šiuo pagrindu Maltos Respublika visų pirma kaltina Komisiją tuo, kad ši neparagino *Greenpeace* patikslinti savo paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 2 dalį, antra kad išsamiai neišnagrinėjo pirminės paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais, trečia, kai kuriuos dokumentus išnagrinėjo tik kartotinės paraiškos nagrinėjimo stadijoje, taip pažeisdama Reglamento Nr. 1049/2001 7 ir 8 straipsnius, pagal kuriuos rengiama dviejų etapų paraiškų dėl galimybės susipažinti su dokumentais nagrinėjimo procedūra, ir, ketvirta, nustatydama paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais dalyką ir sritį padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

69 Iš argumentų, kuriuos Maltos Respublika suformulavo grįsdama tris pirmuosius pagrindus matyti, kad ji kaltina Komisiją tuo, kad ši nepaisė įvairių procesinių normų, nustatytų Reglamento Nr. 1049/2001 4 ir 6–8 straipsniuose, o kai kurie iš jų taip pat kildinami iš lojalaus bendradarbiavimo pareigos.

70 Siekiant išnagrinėti trijų pirmųjų pagrindų pagrįstumą, iš pradžių reikia nustatyti, ar šie pagrindai veiksmingi ir kiek.

a) Trijų pirmųjų pagrindų veiksmingumas

71 Bendrasis Teismas mano, kad siekiant įvertinti, ar trys pirmieji pagrindai yra veiksmingi ir kiek, pirmiausia būtina apibrėžti paraiškų dėl galimybės susipažinti su dokumentais nagrinėjimo tvarką ir tikslus. Tam reikia skirti procedūrines normas, numatytas Reglamento Nr. 1049/2001 5–8 straipsniuose, ir procedūrines normas, numatytas to paties reglamento 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse arba kylančias iš lojalaus bendradarbiavimo pareigos.

1) Reglamento Nr. 1049/2001 6–8 straipsniuose numatytos procedūrinės normos

72 Reglamento Nr. 1049/2001 6–8 straipsniuose numatytas procedūrines normas galima apibendrinti, kaip nurodyta toliau.

73 Pirma, paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais turi būti pakankamai tikslios, kad institucija galėtų identifikuoti prašomą dokumentą (Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 1 dalis). Jeigu paraiška nėra pakankamai konkreti, institucija kreipiasi į pareiškėją, kad šis patikslintų paraišką, ir padeda jam tai padaryti, pavyzdžiui, suteikdama informaciją, kaip naudotis viešuoju dokumentų registru (to paties reglamento 6 straipsnio 2 dalis). Tuo atveju, kai paraiškoje prašoma labai ilgo dokumento arba ji susijusi su labai dideliu skaičiumi dokumentų, atitinkama institucija gali neformaliai pasitarti su pareiškėju, kad būtų surastas teisingas sprendimas (to paties reglamento 6 straipsnio 3 dalis). Apskritai institucija teikia informaciją ir pagalbą piliečiams apie tai, kaip ir kur pateikti paraiškas dėl galimybės susipažinti su dokumentais (Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 4 dalis).

74 Antra, tiek pirminės, tiek kartotinės paraiškos tvarkomos nedelsiant: institucija per penkiolika darbo dienų turi priimti sprendimą dėl paraiškos, o jei paraiškos netenkina – nurodyti pareiškėjui tokio atsisakymo priežastis (žr. atitinkamai Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 1 dalį ir 8 straipsnio 1 dalį). Ypatingais atvejais, pavyzdžiui, jei prašoma labai ilgo dokumento arba pirminė ar kartotinė paraiška susijusi su labai dideliu dokumentų skaičiumi, šis terminas gali būti pratęstas penkiolikai darbo dienų (žr. atitinkamai to paties reglamento 7 straipsnio 3 dalį ir 8 straipsnio 2 dalį). Institucijai neatsiuntus atsakymo į pirminę paraišką per nurodytą laikotarpį, pareiškėjas turi teisę pateikti kartotinę paraišką, siekdamas, kad institucija persvarstytų savo poziciją (minėto reglamento 7 straipsnio 4 dalis). Jei institucija per nurodytą laikotarpį neatsiunčia atsakymo į kartotinę paraišką, pareiškėjas turi teisę remtis neigiamu atsakymu ir pradėti teisminį procesą prieš instituciją (Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalis).

75 Remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 6–8 straipsniuose nurodytomis procedūrinėmis normomis ir apskritai visomis šio reglamento nuostatomis, galima prieiti prie kelių išvadų.

76 Pirmiausia iš Reglamento Nr. 1049/2001 6–8 straipsnių nuostatų matyti, kad jomis reglamentuojama paraiškų dėl galimybės susipažinti su dokumentais teikimo tvarka ir numatoma šių paraiškų tvarkymo atitinkamose institucijose sistema. Taigi šios nuostatos skirtos tik pareiškėjo ir atitinkamos institucijos santykiams, o ne institucijos ir trečiųjų asmenų, kaip antai valstybių narių, iš kurių kilę tam tikri dokumentai, santykiams.

77 Toliau pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1049/2001 6–8 straipsniuose numatyta procedūra visų pirma siekiama leisti greitai ir supaprastintai tvarkyti paraiškas dėl galimybės susipažinti su šiais dokumentais ir – papildomai – vadovaujantis gero administravimo principu išvengti, kad institucijai nebūtų užkrautas neproporcingas darbo krūvis (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 2 d. Sprendimo *Strack / Komisija*, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 25, 27 ir 28 punktus). Tai reiškia, kad ši procedūra sukurta asmenų, pageidaujančių susipažinti su dokumentais, naudai, kartu atsižvelgiant į institucijų apribojimus. Tačiau pačia šia procedūra nesiekiama apsaugoti trečiųjų asmenų, konkrečiai – valstybių narių, intereso prieštarauti dėl tam tikrų iš jų kilusių dokumentų atskleidimo ir atsižvelgti į trečiųjų asmenų ir valstybių narių apribojimus tais atvejais, kai su jais konsultuojamasi dėl galimo šių dokumentų atskleidimo.

78 Šį teiginį patvirtina aplinkybė, kad, vadovaujantis Reglamento Nr. 1049/2001 1 straipsnio a punktu, juo siekiama, „kad būtų užtikrinta kaip galima platesnė susipažinimo su dokumentų galimybė“, ir jis grindžiamas 11 konstatuojamojoje dalyje išreikštu principu, pagal kurį „visi institucijų dokumentai turėtų būti prieinami visuomenei“. Būtent todėl šis reglamentas, ypač jo procedūrinės tvarkos nuostatos, skirtos kuo labiau palengvinti teisės susipažinti su dokumentais įgyvendinimą (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 49 punktą), o ne priešingai – apsunkinti šios teisės įgyvendinimą, jai taikant nereikalingus formalius apribojimus.

79 Galiausiai paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais teikimas nėra vienintelis būdas susipažinti su dokumentais. Remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 4 dalimi, institucijų turimi dokumentai pateikiami visuomenei pagal raštišką paraišką arba tiesiogiai elektroniniu būdu arba per registrą. Būtent todėl Reglamente Nr. 1049/2001, be jo 6–10 straipsnių, susijusių su paraiškų dėl galimybės susipažinti su dokumentais tvarkymu ir prieigos suteikimo tvarka gavus paraišką, yra nuostatų, susijusių su dokumentų registro tvarkymu (šio reglamento 11 straipsnis), susipažinimu su dokumentais tiesiogiai elektroniniu būdu arba per registrą (minėto reglamento 12 straipsnis) ir tam tikrų dokumentų skelbimu Oficialiajame leidinyje (minėto reglamento 13 straipsnis).

80 Vadinasi, niekas nedraudžia institucijai nei paviešinti dokumentų, nors ji tuo tikslu nėra gavusi jokios paraiškos, nei – dėl skaidrumo ir išsamumo – pateikti asmeniui, padavusiam paraišką pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, dokumentus, kurių jis aiškiai neidentifikavo ir nenurodė savo paraiškoje.

81 Atsižvelgiant į tai, paraiškų dėl galimybės susipažinti su dokumentais nagrinėjimo taisyklių, numatytų Reglamento Nr. 1049/2001 6–8 straipsniuose, pažeidimas, nors tam tikromis aplinkybėmis gali daryti įtaką sprendimo nesuteikti galimybės susipažinti su dokumentais teisėtumui, negali daryti įtakos sprendimo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais teisėtumui.

82 Pirma, ypač dėl Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio pažymėtina, kad nors institucija negali atmesti paraiškos kaip nepakankamai konkrečios, prieš tai nepaprašiusi pareiškėjo ją patikslinti (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 26 d. Sprendimo *Dufour / ECB*, T-436/09, EU:T:2011:634, 31 punktą ir 2012 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, T-300/10, EU:T:2012:247, 84–87 punktus), vis dėlto negalima pagrįstai jos kaltinti dėl to, kad suteikė galimybę susipažinti su dokumentais pagal tariamai nekonkrečią paraišką, prieš tai nepaprašiusi pareiškėjo jos patikslinti.

83 Tais atvejais, kai pareiškėjo nebuvo paprašyta patikslinti savo paraiškos, nei institucija, nei *a fortiori* trečiasis asmuo negali pagrįstai remtis tariamu pareiškėjo paraiškos neapibrėžtumu (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Ntouvas / ECDC*, T-223/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:975, 46 punktą). Taigi, jei institucija mano, kad, nepatirdama neproporcingo darbo krūvio, gali pati identifikuoti visus dokumentus, kurie gali būti priskirti prie paraiškos, netgi suformuluotos bendrais bruožais ir pateiktos dėl didelio skaičiaus dokumentų, tokia institucija gali laisvai priimti sprendimą dėl tokios paraiškos, prieš tai nepaprašiusi pareiškėjo jos patikslinti, paskui, jei tinka, suteikti galimybę susipažinti su visais identifikuotais dokumentais su sąlyga, kad tiems dokumentams netaikomos išimtys, numatytos visų pirma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje.

84 Be to, kadangi institucija privalo nuodugniai išnagrinėti visus dokumentus, dėl kurių pateikta paraiška atskleisti (šiuo klausimu žr. 2012 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, T-300/10, EU:T:2012:247, 69 punktą), ji bet kuriuo metu, taip pat ir pirmą kartą kartotinės paraiškos nagrinėjimo stadijoje, gali identifikuoti naujus dokumentus, kurie gali būti priskirti prie paraiškos.

85 Antra, dėl Reglamento Nr. 1049/2001 7 ir 8 straipsnių pažymėtina, kad vienintelis juose numatytų terminų tikslas – leisti greitai tvarkyti paraiškas dėl galimybės susipažinti su dokumentais ir paspartinti prašomų dokumentų atskleidimą tuomet, kai toks atskleidimas galimas.

86 Be to, primintina, kad Reglamento Nr. 1049/2001 7 ir 8 straipsniuose numatytų terminų praleidimas nereiškia, kad institucija netenka teisės priimti sprendimą, ir pats savaime negali lemti sprendimo, kuriuo nesuteikta galimybės susipažinti su dokumentais, neteisėtumo, galinčio pateisinti jo panaikinimą (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 89 punktą; 2016 m. liepos 14 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, C-271/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:557, 78, 79 ir 84 punktus ir 2010 m. sausio 19 d. Sprendimo *Co-Frutta / Komisija*, T-355/04 ir T-446/04, EU:T:2010:15, 59 ir 71 punktus).

87 Kad minėtų terminų praleidimas neturėtų poveikio, dar labiau reikalinga tuo atveju, kai yra priimtas sprendimas, suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, jeigu tokiu atveju pareiškėjo prašymas patenkinamas, nepaisant praleistų terminų, kurie buvo nustatyti tik jo naudai.

88 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pasakytina, kad valstybė narė, ginčydama institucijos sprendimą suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, negali pagrįstai remtis pagrindais, grindžiamais Reglamento Nr. 1049/2001 6–8 straipsnių pažeidimu.

89 Nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į Maltos Respublikos argumentus, nurodytus siekiant pagrįsti tris pirmuosius pagrindus ir apibendrintus šio sprendimo 66–68 punktuose, konstatuotina, kad nurodydama šiuos tris pagrindus Maltos Respublika rėmėsi pažeidimais, kurie daro įtaką Reglamento Nr. 1049/2001 6–8 straipsniuose numatytai procedūrai, kaip antai pirminėje ir kartotinėje paraiškoje konkrečiai nenurodytų dokumentų atskleidimu, dokumentų identifikavimu kartotinės paraiškos nagrinėjimo stadijoje arba pirminės ir kartotinės paraiškos tvarkymo terminų nesilaikymu.

90 Tad dėl šio sprendimo 72–88 punktuose numatytų priežasčių tokiais pažeidimais grindžiami pagrindai yra neveiksmingi, kiek tai susiję su ginčijamu sprendimu.

2) Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse numatytos arba iš lojalaus bendradarbiavimo pareigos kylančios procedūrinės normos

91 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse numatytas arba iš lojalaus bendradarbiavimo pareigos kylančias procedūrines normas galima apibūdinti, kaip nurodyta toliau.

92 Pirma, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad dėl trečiųjų asmenų dokumentų institucija konsultuojasi su tuo asmeniu, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta 4 straipsnio 1 arba 2 dalyje, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas.

93 Šiuo klausimu yra nuspręsta, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalį valstybės narėms jau yra labai plačiai pripažinta teisė reikalauti, kad su jomis būtų pasikonsultuota prieš atskleidžiant jų turimus ir iš jų kilusius dokumentus (2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimas *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 46 punktas).

94 Antra, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 39 punkte, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad valstybė narė gali prašyti institucijos neatskleisti iš jos kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo.

95 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalis yra procedūrinė nuostata, nes joje tik numatytas reikalavimas gauti išankstinį atitinkamos valstybės narės sutikimą, kai ji to konkrečiai paprašo (2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 78 ir 81 punktai ir 2012 m. birželio 21 d. Sprendimo *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds / Komisija*, C-135/11 P, EU:C:2012:376, 53 ir 54 punktai).

96 Trečia, laikydamasi Europos Sąjungos 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintos lojalaus bendradarbiavimo pareigos institucija, ketinanti paviešinti dokumentus, ir valstybės narė, iš kurios kilę dokumentai, privalo veikti ir bendradarbiauti taip, kad Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatos būtų taikomos veiksmingai (2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 85 punktas).

97 Visų pirma paraišką dėl galimybės susipažinti su valstybės narės dokumentu gavusi institucija ir ši valstybė narė turi, jeigu apie šią paraišką ši institucija pranešė minėtai valstybei narei, nedelsiant pradėti lojalų dialogą dėl galimo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytų išimčių taikymo, kartu turi būti sutelktas dėmesys į būtinybę leisti šiai institucijai pateikti nuomonę per

terminus, per kuriuos šio reglamento 7 ir 8 straipsniai ją įpareigoja priimti sprendimą dėl tokios paraiškos (2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 86 punktas).

98 Taigi remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalių nuostatomis, aiškinamomis atsižvelgiant į lojalaus bendradarbiavimo pareigą, teigtina, kad jose numatoma tvarka, pagal kurią institucija konsultuojasi su trečiuoju asmeniu, iš kurio kilę dokumentai, ir tvarka, pagal kurią valstybės narės, iš kurių kilę dokumentai, dalyvauja institucijos sprendimo dėl galimybės susipažinti su dokumentais priėmimo procedūroje.

99 Vadinasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalių nuostatos, priešingai nei jo 6–8 straipsnių nuostatos, reglamentuoja santykius tarp institucijos ir trečiųjų asmenų, visų pirma valstybių narių, kiek tai susiję su iš jų kilusiais dokumentais, ir jomis siekiama apsaugoti šių trečiųjų asmenų ir valstybių narių suinteresuotumą prieštarauti dėl minėtų dokumentų atskleidimo.

100 Šiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalių nuostatų ir institucijos pareigos lojaliai bendradarbiauti su valstybe nare pažeidimas gali daryti įtaką sprendimo suteikti galimybę susipažinti su šios valstybės narės dokumentais teisėtumui.

101 Atsižvelgiant į visa tai, pasakytina, kad valstybė narė, ginčydama institucijos sprendimą suteikti galimybę susipažinti su šios valstybės narės dokumentais, gali teisėtai remtis pagrindais, grindžiamais Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalių pažeidimu ir lojalaus bendradarbiavimo pareigos nepaisymu taikant šiame straipsnyje numatytą procedūrą.

102 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad Maltos Respublika, nurodydama pirmojo pagrindo pirmą ir antrą kaltinimus, taip pat teigia, jog Komisija, su ja konsultuodamasi pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalį, kad sužinotų, ar ji prieštarauja dėl aptariamų dokumentų atskleidimo, su ja nebendradarbiavo visapusiškai, nes, pavėluotai jai pranešusi pirminę ir kartotinę *Greenpeace* paraišką, nustatė itin trumpus terminus atsakymui pateikti. Nurodydama šiuos argumentus Maltos Respublika iš tiesų remiasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse numatytos procedūros pažeidimu ir pareigos lojaliai bendradarbiauti per šią procedūrą pažeidimu.

103 Tad dėl šio sprendimo 91–101 straipsniuose nurodytų priežasčių tokie argumentai veiksmingi, kiek tai susiję su ginčijamu sprendimu.

104 Taigi reikia išnagrinėti tik kaltinimų, grindžiamų nepakankamai ilgų atsakymo terminų nustatymu ir lojalaus bendradarbiavimo pareigos nepaisymu, pagrįstumą.

b) Kaltinimų, grindžiamų nepakankamai ilgų atsakymo terminų nustatymu ir lojalaus bendradarbiavimo pareigos nepaisymu, pagrįstumo analizė

105 Nagrinėjamu atveju Maltos Respublika kaltina Komisiją ne tik pateikus jai pirminę ir kartotinę paraiškas praėjus keliems mėnesiams nuo jų gavimo, bet ir – visų pirma – suteikus tik penkių dienų terminą išnagrinėti galimybę atskleisti atitinkamus dokumentus atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytas išimtis ir nuspręsti, ar pasinaudoti to paties reglamento 4 straipsnio 5 dalyje numatyta galimybe prašyti neatskleisti šių dokumentų.

106 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad, nors pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 ir 8 straipsnius institucijos įpareigojamos atsakyti į pirmines ir kartotines paraiškas dėl galimybės susipažinti su dokumentais per nustatytus terminus, nė vienoje šio reglamento nuostatoje nėra nustatyta termino, per kurį tam tikra institucija turi informuoti valstybę narę apie paraiškos dėl galimybės susipažinti su šios valstybės narės dokumentais gavimą ir perduoti jai šią paraišką. Reglamente Nr. 1049/2001 visų

pirma nėra patikslinama, kokį atsakymo terminą tokiu atveju institucija turi suteikti šiai valstybei narei, kad ji galėtų pranešti šiai institucijai apie galimą prieštaravimą dėl atitinkamų dokumentų atskleidimo.

107 Vis dėlto, atsižvelgiant į šio sprendimo 96 ir 97 punktuose nurodytą jurisprudenciją, iš lojalaus bendradarbiavimo pareigos išplaukia, kad Komisija privalo veikti rūpestingai palaikydama santykius su suinteresuotąja valstybe nare tam, kad pati galėtų priimti sprendimą paisydama terminų, kurie jai nustatyti Reglamento Nr. 1049/2001 7 ir 8 straipsniuose.

108 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad pirminę 2015 m. liepos 29 d. paraišką Komisija perdavė Maltos Respublikai tik 2015 m. rugsėjo 28 d., t. y. praėjus beveik dviem mėnesiams nuo jos gavimo, ir kad perdavusi paraišką ji paprašė šios valstybės narės per penkias darbo dienas pranešti, ar ji prieštarauja dėl šioje stadijoje identifikuotų Maltos institucijų dokumentų atskleidimo (dokumentai Nr. 112–230).

109 Be to, neginčijama, kad kartotinę 2016 m. sausio 20 d. pateiktą paraišką Komisija perdavė Maltos Respublikai tik 2016 m. balandžio 13 d., t. y. praėjus beveik trim mėnesiams nuo jos gavimo, ir kad perdavusi paraišką ji dar kartą nustatė šiai valstybei narei tik penkių darbo dienų terminą pranešti apie savo galimą prieštaravimą dėl visų Maltos institucijų dokumentų atskleidimo, taigi įskaitant tuos, kurie pirmą kartą buvo identifikuoti nagrinėjant kartotinę paraišką (dokumentai Nr. 1–111 ir 231–240).

110 Vis dėlto taip pat pažymėtina, pirma, kad Maltos Respublikos prašymu Komisija penkiolikai dienų pratęsė iš pradžių šiai valstybei narei nustatytą terminą po to, kai jai buvo persiųsta pirminė paraiška (žr. šio sprendimo 10 punktą). Faktiškai dėl dokumentų Nr. 112–230 atskleidimo Maltos Respublika prieštaravo 2015 m. lapkričio 30 d., o pirminė *Greenpeace* paraiška jai buvo perduota 2015 m. rugsėjo 28 d., t. y. daugiau kaip dviem mėnesiais anksčiau.

111 Antra, Komisija, Maltos Respublikos prašymu dešimčiai darbo dienų pratęsė iš pradžių šiai valstybei narei nustatytą terminą po to, kai jai buvo persiųsta kartotinė paraiška (žr. šio sprendimo 16 punktą). Faktiškai Maltos Respublika prieštaravo dėl visų atitinkamų dokumentų atskleidimo 2016 m. gegužės 3 d., o kartotinė *Greenpeace* paraiška jai buvo perduota 2016 m. balandžio 13 d., t. y. beveik trimis savaitėmis anksčiau. Be to, gavusi 2016 m. gegužės 3 d. Maltos Respublikos atsakymą Komisija 2016 m. gegužės 19 d. paprašė šios valstybės narės per dešimties darbo dienų terminą patikslinti konkrečias priežastis, dėl kurių, kaip ji manė, taikomos Reglamente Nr. 1049/2001 nustatytos išimtys, ir nurodyti dokumentų dalis, kurioms šios išimtys taikomos (žr. šio sprendimo 18 punktą). Tačiau 2016 m. gegužės 27 d. Maltos Respublika tik pakartojo savo prieštaravimą, nurodydama, kad jos 2016 m. gegužės 3 d. rašte pateiktos analizės pakanka šiame laiške nurodytoms išimtims identifikuoti (žr. šio sprendimo 19 punktą).

112 Taigi matyti, kad Maltos Respublika iš tiesų turėjo kelias savaites dokumentams, kuriuos identifikavo Komisija, nagrinėdama pirminę ir vėliau kartotinę paraiškas, išanalizuoti. Be to, nepaisant atitinkamų dokumentų skaičiaus, Maltos Respublika turėjo galimybę tuos dokumentus išnagrinėti ir dėl kiekvieno iš jų pasiremti tam tikromis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje ir Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnyje numatytomis išimtimis iki Komisijos sprendimo dėl pirminės ir kartotinės paraiškos priėmimo.

113 Be to, atsižvelgiant į šio sprendimo 97 punkte nurodytą jurisprudenciją, reikia turėti omenyje aplinkybę, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 1 ir 3 dalis ir 8 straipsnio 1 ir 2 dalis pati Komisija turi atsakyti į pirminę, o vėliau – kartotinę *Greenpeace* paraiškas per terminą, kuris negali viršyti 30 dienų.

114 Šiomis sąlygomis Maltos Respublika nepagrįstai teigia, kad per vėlai pateikusi jai pirminę ir kartotinę paraiškas ir vėliau nustačiusi jai labai trumpus atsakymo terminus Komisija nepaisė lojalaus bendradarbiavimo pareigos.

115 Taigi pirmieji trys ieškinio pagrindai atmestini iš dalies kaip neveiksmingi ir iš dalies kaip nepagrįsti.

3. Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio pažeidimu

116 Nurodydama ketvirtąjį ieškinio pagrindą Maltos Respublika iš esmės teigia, kad suteikusi *Greenpeace* galimybę susipažinti su dokumentais Nr. 112–230 Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Anot Maltos Respublikos, pagal šias nuostatas draudžiama, nesant aiškaus Maltos institucijų sutikimo, atskleisti visuomenei pagal Reglamentą Nr. 1224/2009 šių institucijų Komisijai pateiktus dokumentus. Maltos Respublika mano, kad tai yra specialios nuostatos, kuriomis bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymosi kontrolės srityje nukrypstama nuo bendrųjų, Reglamente Nr. 1049/2001 ir konkrečiai jo 4 straipsnyje numatytų visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais taisyklių.

117 Komisija ginčija Maltos Respublikos argumentus. Ji, be kita ko, tvirtina, kad Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos turi būti aiškinamos kartu ir derinamos su Reglamento Nr. 1049/2001, konkrečiau kalbant, su šio reglamento 4 straipsnio 5 dalies, nuostatomis, kuriomis tam tikrai valstybei narei leidžiama prieštarauti dėl jos dokumentų atskleidimo tik remiantis materialinėmis išimtimis, numatytomis to paties reglamento 4 straipsnio 1–3 dalyse.

118 Atsižvelgiant į šalių argumentus reikia nustatyti, ar ir kiek Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos galimai kartu su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio nuostatomis prieštaravo tam, kad *Greenpeace* būtų leista susipažinti su dokumentais Nr. 112–230 be Maltos Respublikos, iš kurios šie dokumentai kilo, sutikimo.

119 Tam pirmiausia reikia pristatyti reikšmingas Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio nuostatas nurodant jų kontekstą, o vėliau – išnagrinėti jų santykį su Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatomis.

a) Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnis ir jo kontekstas

120 Pirmiausia pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1224/2009 XII antraštinėje dalyje „Duomenys ir informacija“ yra II skyrius skirtas „duomenų konfidencialumui“. Šį skyrių sudaro du – t. y. 112 ir 113 – straipsniai, atitinkamai skirti „asmens duomenų apsaugai“ ir „profesinės ir komercinės paslapties konfidencialumui“.

121 Taip pat pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1224/2009 112 ir 113 straipsniais buvo pakeistas 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2847/93, nustatančio bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą (OL L 261, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 2 t., p. 70) 37 straipsnis. Kadangi priimant Reglamentą Nr. 2847/93 nebuvo bendrųjų Sąjungos teisės aktų, skirtų asmens duomenų apsaugai juos tvarkant institucijose ir valstybėse narėse, šio reglamento 37 straipsnyje tuo pačiu metu buvo reglamentuojama tiek su vardais ir pavadinimais susijusių duomenų apsauga (šio straipsnio 2 ir 7–10 dalyse), tiek pagal šį reglamentą kaip profesinė ar komercinė paslaptis gautų ir pasikeistų duomenų konfidencialumas (šio straipsnio 1 ir 3–6 dalyse).

122 Priimdamas Reglamentą Nr. 1224/2009 Sąjungos teisės aktų leidėjas atsižvelgė į tai, kad buvo priimtas 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 26 t., p. 102) ir 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355).

123 Nuo to laiko Reglamento Nr. 1224/2009 112 straipsnyje atskirai reglamentuojama asmens duomenų apsauga iš esmės darant nuorodą į Reglamentą Nr. 45/2001 ir nacionalines nuostatas, kuriomis perkelta Direktyva 95/46.

124 Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio nuostatose savo ruožtu daugiausia pakartojamos kitos Reglamento Nr. 2847/93 37 straipsnio nuostatos, kuriomis nėra reglamentuojama asmens duomenų apsauga.

125 Pirmiausia Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnyje yra nuostatų, kuriomis užtikrinamas profesinę ar komercinę paslaptį sudarančių duomenų konfidencialumas. Be kita ko, jame numatyta, kad valstybės narės ir Komisija imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad taikant Reglamentą Nr. 1224/2009 surinkti ir gauti duomenys būtų tvarkomi laikantis duomenims taikomų profesinės ir komercinės paslapties taisyklių (Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 1 dalis). Be to, pagal šį reglamentą perduotiems duomenims taikomos konfidencialumo taisyklės, jeigu juos atskleidus būtų pažeisti tam tikri interesai, kaip antai asmens privatumas ir jo neliečiamumas pagal Sąjungos asmens duomenų apsaugos teisės aktus, fizinio ar juridinio asmens komerciniai interesai, teismo procesas ir teisinės nuomonės pateikimas arba patikrinimų ar tyrimo veiksmai. Vis dėlto su šiais duomenimis susijusi informacija gali būti atskleista, jei tai būtina siekiant nutraukti ar uždrausti bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimą (Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 4 dalis).

126 Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnyje taip pat yra specialiai duomenims iš valstybių narių skirtos nuostatos, kuriomis dėl šios priežasties remiasi Maltos Respublika nagrinėjamoje byloje. Šiuo klausimu reikia priminti Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 straipsnių nuostatas, kurios yra beveik identiškos Reglamento Nr. 2847/93 37 straipsnio 3 ir 5 dalių nuostatoms ir kuriose numatyta:

„2. Duomenys, kuriais, [taikant šį reglamentą], keičiasi valstybės narės ir Komisija, neperduodami asmenims, išskyrus tuos, kurie dirba valstybių narių ar [Sąjungos] institucijose ir kurių funkcijos reikalauja naudotis tokiais duomenimis, nebent duomenis perduodančios valstybės narės aiškiai išreikia sutikimą.

3. 1 dalyje nurodyti duomenys naudojami tik šiame reglamente numatytam tikslui, išskyrus atvejus, kai duomenis teikiančios valdžios institucijos duoda aiškų sutikimą juos naudoti kitiems tikslams, ir su sąlyga, kad valstybėje narėje, kurios institucija gauna duomenis, galiojančiomis nuostatomis nėra draudžiamas toks duomenų naudojimas.“

127 Galiausiai Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnyje yra bendresnio pobūdžio nuostatų. Šiame straipsnyje numatyta, kad jis negali būti aiškinamas taip, kad trukdo naudoti duomenis, gautus taikant šį reglamentą, nagrinėjant bylą teisme ar teisiniame procese, kuris pradedamas dėl bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimo. Duomenis perduodančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešama apie visus atvejus, kai šie duomenys buvo naudoti šiems tikslams (Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 6 dalis).

128 Šiuo etapu remiantis šio sprendimo 120–127 punktuose minėtomis Reglamento Nr. 1224/2009 nuostatomis gali būti padarytos kelios išvados.

129 Pirma, Reglamento Nr. 1224/2009 112 ir 113 straipsnių nuostatos savaime nėra skirtos taikyti dokumentams, jos skirtos tik taikant šį reglamentą surinktiems duomenims.

130 Šiuo požiūriu konstatuotina, kad Reglamente Nr. 1224/2009 neapibrėžta bendroji sąvoka „duomenys“, bet pateikta specialesnės sąvokos „laivų stebėjimo sistemos duomenys“ apibrėžtis (Reglamento Nr. 1224/2009 4 straipsnio 12 punktas).

131 Vis dėlto iš visų šio reglamento nuostatų, konkrečiai iš jo 12, 33, 34, 63, 78, 93, 101, 109 ir 116 straipsnių, matyti, kad duomenys, apie kuriuos jame kalbama, – tai, be kita ko, duomenys, kuriuos valstybės narės išsaugo įvairiose savo sukurtose informacinėse duomenų bazėse, prieiga prie kurių suteikiama saugiosiose oficialios tinklavietės dalyse ribotam naudotojų, turinčių valstybių narių ir Komisijos leidimą, skaičiui. Konkrečiai šiame reglamente kalbama apie laivų stebėjimo sistemos duomenis, žvejybos veiklos duomenis, pirmiausia žvejybos žurnalo, iškrovimo deklaracijos, perkrovimo

deklaracijos ir išankstinio pranešimo duomenis, perėmimo deklaracijų, važtos dokumentų ir pardavimo pažymų duomenis, žvejybos licencijų ir žvejybos leidimų duomenis, duomenis apie žvejybos galimybių išnaudojimą, inspektavimo ir priežiūros ataskaitų duomenis, variklio galios duomenis, laivų aptikimo sistemos duomenis, stebėjimo duomenis, duomenis, susijusius su tarptautiniais žuvininkystės susitarimais, duomenis apie įplaukimus į žvejybos zonas, jūros rajonus, regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų reguliuojamus rajonus bei trečiųjų šalių vandenis ir apie išplaukimą iš jų, automatinio identifikavimo sistemos duomenis ir nacionalinių pažeidimų registrų duomenis.

132 Antra, iš Reglamento Nr. 1224/2009 112 ir 113 straipsnių išplaukia, kad juose numatyti trys taikant šį reglamentą surinktų duomenų apsaugos tipai: pirmasis tipas taikomas asmens duomenims (šio reglamento 112 straipsnis ir 113 straipsnio 4 dalies a punktas), antrasis – profesinę ir komercinę paslaptį sudarantiems konfidencialiems duomenims (reglamento 113 straipsnio 1 dalies ir 4 straipsnio b punktas), o trečiasis – tam tikros valstybės narės praneštiems duomenims (reglamento 113 straipsnio 2 ir 3 dalys). Šioje byloje kalbama apie trečiąjį apsaugos tipą.

133 Trečia, iš paties Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalių teksto matyti, kad duomenys, kuriuos taikant šį reglamentą surinko valstybė narė ir perdavė Komisijai, iš principo negali būti perduoti asmenims, išskyrus tuos, kurių funkcijos reikalauja turėti prie jų prieigą, arba kurie naudojami kitiems nei šiame reglamente numatytiems tikslams, nebent duomenis perdavusios valstybės narės aiškiai išreikia sutikimą.

134 Tik Reglamento Nr. 1224/2009 4 ir 6 dalių nuostatos galbūt galėtų būti aiškinamos taip, kad jomis išimtiniais atvejais ir specifinėmis aplinkybėmis leidžiama atskleisti iš tam tikros valstybės narės kylančius duomenis be jos sutikimo. Viena vertus, atrodo, kad šiomis šio sprendimo 125 ir 127 punktuose aprašytomis nuostatomis bet kuriuo atveju leidžiama atskleisti ar panaudoti tam tikrus duomenis siekiant užkirsti kelią bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimui arba jį uždrausti. Kita vertus, Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad duomenis perdavusiai valstybei narei tik pranešama apie šių duomenų panaudojimą baudžiamojo ar administracinio persekiojimo tikslais.

135 Lieka išnagrinėti Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatų ir Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatų tarpusavio santykį.

b) Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalių ir Reglamento Nr. 1049/2001 tarpusavio santykis

136 Pirmiausia konstatuotina, kad reglamentų Nr. 1049/2001 ir 1224/2009 tikslai yra skirtingi. Pirmuoju siekiama užtikrinti kuo didesnį viešosios valdžios institucijų sprendimų priėmimo procedūros ir informacijos, kuria grindžiami jų sprendimai, skaidrumą. Taigi jis skirtas tam, kad kuo labiau būtų palengvintas teisės susipažinti su dokumentais įgyvendinimas ir skatinama gera administracinė praktika (pagal analogiją žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 49 punktą). Antrasis, remiantis jo 1 straipsnio tekstu, skirtas nustatyti kontrolės, inspektavimo ir vykdymo sistemai, kad būtų užtikrintas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis.

137 Šiuo atveju reglamentuose Nr. 1049/2001 ir 1224/2009 nėra nuostatos, kurioje būtų aiškiai numatyta vieno iš jų pirmenybė prieš kitą. Todėl reikia užtikrinti tokį kiekvieno iš šių reglamentų taikymą, kuris būtų suderinamas su kito taikymu, ir taip būtų sudarytos sąlygos nuosekliam taikymui (pagal analogiją žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 56 punktą ir 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 110 punktą).

138 Antra, atsižvelgiant į tai, kas pasakyta šio sprendimo 129 punkte, teigtina, kad Reglamento Nr. 1224/2009 112 ir 113 straipsnių nuostatos savaime nėra skirtos reglamentuoti visuomenės galimybei susipažinti su dokumentais, kuriuos valstybė narė perduoda Komisijai pagal šį reglamentą. Šios nuostatos skirtos tik patikslinti sąlygoms, kuriomis gali būti perduoti ir naudojami duomenys, surinkti ir perduoti valstybės narės taikant šį reglamentą.

139 Tai reiškia, kad Reglamento Nr. 1224/2009 112 ir 113 straipsnių nuostatos savaime nėra *lex specialis*, kuriuo nukrypstama nuo bendrųjų taisyklių, reglamentuojančių visuomenės galimybę susipažinti su dokumentais, nustatytų Reglamente Nr. 1049/2001, o veikiau prilygsta specifinėms taisyklėms, kuriomis užtikrinama sustiprinta tam tikrų asmens ar kitų duomenų apsauga, neatsižvelgiant į jų konfidencialumo lygį, vien dėl paprasčiausios aplinkybės, kad jie buvo perduoti valstybės narės. Tai paaiškina, kodėl Reglamente Nr. 1224/2009, kuriame nėra nė vienos nuostatos dėl visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais, nedaroma nuorodų į Reglamentą Nr. 1049/2001, nors, kiek jame įtvirtintos nuostatos dėl duomenų, visų pirma asmens duomenų apsaugos, jo 112 straipsnyje – minimas Reglamentas Nr. 45/2001.

140 Vis dėlto, kaip pažymėta šio sprendimo 137 punkte, Reglamentą Nr. 1049/2001 ir Reglamentą Nr. 1224/2009 vis tiek būtina taikyti nuosekliai.

141 Be to, jeigu, kaip yra šioje byloje, paraiškoje dėl galimybės susipažinti nurodyti dokumentai priklauso konkrečiai Sąjungos teisės sričiai, šiuo atveju – kontrolės sistemai, kad būtų užtikrintas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, taisyklės dėl galimybės susipažinti su dokumentais, įtvirtintos, be kita ko, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje, neturėtų būti taikomos ir aiškinamos neatsižvelgiant į specifines šiuose dokumentuose esančių duomenų perdavimą ir naudojimą reglamentuojančias taisykles, įtvirtintas Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalyse (pagal analogiją žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 83 punktą ir 2016 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Strack / Komisija*, T-221/08, EU:T:2016:242, nepaskelbtas Rink., 154 punktą).

142 Jei paraiška pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 siekiama susipažinti su dokumentais, kuriuose yra duomenų, kaip jie suprantami pagal Reglamentą Nr. 1224/2009, taikomos visos šio reglamento 113 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos (pagal analogiją žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 63 punktą ir 2014 m. spalio 2 d. Sprendimo *Strack / Komisija*, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 70 punktą).

143 Trečia, atsižvelgiant į tai, kas pasakyta šio sprendimo 133 ir 134 punktuose, konstatuotina, kad, išskyrus tik galimai Reglamento Nr. 1224/2009 4 ir 6 dalių nuostatose numatytas išimtis, pagal to paties reglamento 113 straipsnio 2 ir 3 dalis, kurios taikomos tam tikrame valstybės narės Komisijai perduotame dokumente esantiems duomenims, bet kokiam šiame reglamente nenumatytam minėtų duomenų perdavimui ar panaudojimui būtinas šios valstybės narės sutikimas.

144 Šiuo požiūriu pirmiausia šio sprendimo 126 punkte primintas Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalių tekstas aiškiai skiriasi nuo šio sprendimo 39 ir 94 punktuose priminto Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies teksto. Pagal Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas iš principo draudžiamos tam tikros valstybės narės pateiktų duomenų perdavimo ar panaudojimo formos, nebent ji aiškiai išreikia sutikimą. Ir, priešingai, nors Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad institucijų dokumentai, įskaitant valstybių narių dokumentus, gali būti atskleisti, to paties reglamento 4 straipsnio 5 dalyje tik numatyta, kad tam tikra valstybė narė gali prašyti institucijos neatskleisti iš tos valstybės narės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo.

145 Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalys savo ruožtu suformuluotos analogiškai Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 daliai, pagal kurią „slapto pobūdžio dokumentai <…> išduodami tiktai esant dokumento parengėjo sutikimui“. Tačiau iš Reglamento

Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalies matyti, kad slapto pobūdžio dokumento rengėjas turi teisę nesutikti atskleisti šio dokumento turinio (2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 101 punktas).

146 Tai reiškia, kad Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalyse ne vien numatyta, kaip Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalyje, kad tais atvejais, kai valstybė narė pateikė atitinkamą prašymą, tam tikras iš jos kylantis dokumentas vėliau nebegalės būti atskleistas be jos išankstinio sutikimo, bet, kaip yra Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalyje, pagal jas taip pat reikalaujama išankstinio ir aiškaus valstybės narės sutikimo kaip būtinos būsimo šios valstybės narės pateiktų dokumentų perdavimo ir panaudojimo sąlygos (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 47 ir 78 punktus).

147 Antra, atrodo, kad, kalbant apie pagal Reglamentą Nr. 1224/2009 valstybės narės pateiktus duomenis, Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė tam tikra forma išlaikyti rengėjo taisyklę, o šis principas Reglamentu Nr. 1049/2001 buvo panaikintas visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais srityje. Ši iki Reglamento Nr. 1049/2001 įsigaliojimo pagrindinė taisyklė suponavo, kad, jeigu institucijos turimo dokumento rengėjas buvo trečiasis asmuo, prašymas leisti susipažinti su šiuo dokumentu turėjo būti adresuotas tiesiogiai šio dokumento autoriui (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 56 punktą).

148 Šiuo klausimu šio sprendimo 126 punkte jau buvo pažymėta, kad Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos yra iš esmės identiškos Reglamento Nr. 2847/93 37 straipsnio 3 ir 5 dalių nuostatoms. Tačiau, priimant Reglamentą Nr. 1224/2009, Europos Sąjungos Tarybos „Vidaus ir išorės žuvininkystės politikos“ darbo grupėje Švedijos delegacija prieštaravo siekiui išlaikyti rengėjo taisyklę, kurią laikė nesuderinama su įsigaliojusiu Reglamentu Nr. 1049/2001. Atitinkamai ši delegacija buvo pasiūliusi kitą nuostatų, kurios vėliau tapo Reglamento Nr. 1224/2009 2 ir 3 dalimis, redakciją, siekdama, kad būtų numatytas paprasčiausias konsultavimasis su duomenis perdavusia institucija. Vis dėlto galiausiai Taryba priėmė Komisijos pasiūlymą, kuriame buvo numatyta be jokių didesnių pakeitimų perimti į Reglamentą Nr. 1224/2009 nuostatas, iki tol įtvirtintas Reglamento Nr. 2847/93 37 straipsnio 3 ir 5 dalyse.

149 Taigi pasirodo, kad priimdamas Reglamento Nr. 1224/2009 2 ir 3 dalis Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė išsaugoti pagal šį reglamentą duomenis pateikusios valstybės narės teisę kontroliuoti ir valdyti bet kurį šių duomenų perdavimą ar naudojimą, nenumatytą šiame reglamente.

150 Trečia, valstybės narės pateiktų duomenų perdavimo ar naudojimo draudimas, numatytas Reglamento Nr. 1224/2009 2 ir 3 dalyse, taikomas visais atvejais, kai ši valstybė narė nėra aiškiai pareiškusi, kad sutinka su tokiu perdavimu ar naudojimu.

151 Tai reiškia, kad priešingai, nei buvo nuspręsta dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalyje numatyto visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais apribojimo (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija /Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 47 ir 99 punktus), Reglamento Nr. 1224/2009 2 ir 3 dalyse numatyto apribojimo taikymas nepriklauso nei nuo aiškaus ir išankstinio atitinkamos valstybės narės valios pareiškimo, nei nuo to, ar ji rėmėsi viena iš materialinių Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse arba Reglamento Nr. 1224/2009 4 dalyje numatytų išimčių, nei nuo galimai valstybės narės pareikšto prieštaravimo pagrindimo.

152 Ketvirta, Reglamento Nr. 1224/2009 2 ir 3 dalyse numatytas perdavimo ar panaudojimo draudimas, kaip tiesioginė aiškaus duomenis pateikusios valstybės narės sutikimo nebuvimo pasekmė, nėra grindžiamas materialine išimtimi, kaip antai inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga, paminėta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje ir Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 4 dalies d punkte. Todėl šis draudimas negali pasibaigti, kaip teigia

Komisija, užbaigus pagal Reglamento Nr. 1224/2009 102 straipsnio 2 dalį pradėtą administracinį tyrimą, o nustoja egzistuoti tik tuo momentu, kai atitinkamus duomenis pateikusi valstybė narė aiškiai sutinka su jų perdavimu ar panaudojimu.

153 Galiausiai, dokumento, kuriame yra pagal Reglamentą Nr. 1224/2009 valstybės narės pateiktų duomenų, pateikimas visuomenei ir konkrečiai nevyriausybinei organizacijai akivaizdžiai yra šiame reglamente nenumatyta šių duomenų perdavimo ir panaudojimo forma. Maltos Respublika, be kita ko, teigia, kad priimant Reglamentą Nr. 1224/2009, ir, konkrečiau tariant, nuostatą, kuri tapo šio reglamento 113 straipsnio 3 dalimi ir pagal kurią draudžiamas šio tipo duomenų panaudojimas „tik šiame reglamente numatytam tikslui“, Tarybos „Vidaus ir išorės žuvininkystės politikos“ darbo grupėje Komisija, atsakydama į Suomijos delegacijos klausimą, paaiškino, kad „kiti tikslai“, apie kuriuos kalbama šioje nuostatoje, galėtų, be kita ko, reikšti šių duomenų paskelbimą, inicijuotą nevyriausybinės organizacijos.

154 Atsižvelgiant į išdėstytus samprotavimus, teigtina, kad Reglamento Nr. 1224/2009 2 ir 3 dalys iš principo draudžia, remiantis Reglamentu Nr. 1049/2001 atskleisti visuomenei ir konkrečiai nevyriausybinei organizacijai dokumentus, iš kurių nėra išbraukti duomenys, pagal Reglamentą Nr. 1224/2009 valstybės narės pateikti Komisijai, jeigu ši valstybė narė nėra aiškiai išreiškusi savo sutikimo ir juo labiau jeigu, kaip yra nagrinėjamu atveju, ši valstybė narė išreiškė aiškų prieštaravimą.

155 Šio aiškinimo negali paneigti Komisijos argumentai, grindžiami tuo, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas negalėjo priimti galiojančios taisyklės, kuria paneigiamas Reglamento Nr. 1049/2001 taikymas, nepažeisdamas Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalių teisinio pagrindo ir neproporcingai nevaržydamas teisės susipažinti su dokumentais, įtvirtintos Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnyje ir SESV 15 straipsnio 3 dalyje.

156 Pirma, iš susiformavusios jurisprudencijos matyti, kad Sąjungos teisės akto teisinio pagrindo parinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teisminė kontrolė ir prie kurių, be kita ko, priskirtinas teisės akto tikslas ir turinys. Jeigu išnagrinėjus Sąjungos teisės aktą matyti, kad juo siekiama dvigubo tikslo arba jis turi du komponentus, ir jeigu vieną iš šių tikslų arba komponentų galima išskirti kaip pagrindinį, o kitą – tik kaip papildomą, teisės aktas turi būti grindžiamas tik vienu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja pagrindinis ar dominuojantis tikslas arba komponentas (žr. 2001 m. sausio 30 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-36/98, EU:C:2001:64, 58 ir 59 punktus ir nurodytą jurisprudenciją ir 2016 m. birželio 14 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-263/14, EU:C:2016:435, 43 ir 44 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).

157 Vis dėlto, kaip nurodyta šio sprendimo 136 punkte, neginčijama, kad pagrindinis Reglamento Nr. 1224/2009 tikslas – nustatyti kontrolės, inspektavimo ir vykdymo sistemą, kuria būtų užtikrintas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis. Be to, Reglamento Nr. 1224/2009 materialinės nuostatos daugiausia skirtos bendrajai žuvininkystės politikai, nors jose ir numatytas įvairių su šia politika susijusių duomenų surinkimas ir keitimasis jais. Nuostatos dėl duomenų apsaugos, konkrečiai nuostatos, kuriomis reglamentuojamas ir ribojamas valstybių narių pateiktų duomenų perdavimas ir naudojimas, Reglamente Nr. 1224/2009, t. y. jo 112 ir 113 straipsniuose, įtvirtintos tik papildomai.

158 Šiomis aplinkybėmis Taryba turėjo priimti Reglamentą Nr. 1224/2009, remdamasi vien SESV 43 straipsniu, skirtu bendrajai žemės ūkio politikai, kuri apima ir bendrąją žuvininkystės politiką. Visų pirma Taryba negalėjo priimti šio reglamento 113 straipsnio 2 ir 3 dalių nei pagal SESV 16 straipsnį, skirtą asmens duomenų apsaugai, nei pagal SESV 15 straipsnio 3 dalį, skirtą teisei susipažinti su dokumentais. Todėl Reglamente Nr. 1224/2009 ji galėjo teisėtai nustatyti specifines taisykles, reglamentuojančias galimybę susipažinti su valstybių narių pagal šį reglamentą perduotais dokumentais, net jeigu tokiomis specifinėmis taisyklėmis praktiškai būtų ribojamos visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais, kuriuose yra tokių duomenų.

159 Antra, teisinga, kad, kaip jau buvo pažymėta šio sprendimo 42 punkte, Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnyje ir SESV 15 straipsnio 3 dalyje numatyta, jog kiekvienas Sąjungos pilietis ir kiekvienas fizinis asmuo, kuris gyvena bet kurioje valstybėje narėje, ar juridinis asmuo, kurio registruota buveinė yra valstybėje narėje, turi teisę susipažinti su Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų bet kurios formos dokumentais.

160 Vis dėlto primintina, kad SESV 15 straipsnio 3 dalyje nustatyta, jog teisės susipažinti su dokumentais sąlygas ir apribojimus reglamentais nustato Sąjungos teisės aktų leidėjas. Vadinasi, teisė susipažinti su institucijų dokumentais, kaip ji yra įtvirtinta ir garantuojama Sutartyse, nėra bendra ir absoliuti teisė ir jai gali būti taikomi apribojimai ir draudimai.

161 Visų pirma pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytas galimybės susipažinti su dokumentais apribojimas taikomas tik iš valstybių narių kylantiems duomenims, ir, kaip nurodyta šio sprendimo 147 punkte, jį lėmė Sąjungos teisės aktų leidėjo siekis tam tikra forma išlaikyti rengėjo taisyklę, pagal kurią prašymą leisti susipažinti su dokumentu galima adresuoti tiesiogiai šio dokumento autoriui. Taigi niekas nedraudžia asmeniui, pageidaujančiam susipažinti su dokumentu, kuriame yra valstybės narės pagal Reglamentą Nr. 1224/2009 perduotų duomenų, šio dokumento paprašyti tiesiogiai pačios valstybės narės. Tokiu atveju paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais būtų nagrinėjama vadovaujantis atitinkamos valstybės narės teisės aktais.

162 Vadinasi, nors išankstinis ir aiškus atitinkamos valstybės narės sutikimas yra absoliuti duomenų, kuriuos valstybė narė perdavė pagal Reglamentą Nr. 1224/2009, atskleidimo sąlyga, dėl šio reglamento 113 straipsnio 2 ir 3 dalių netampa neįmanoma ar nepagrįstai sunku pasinaudoti galimybe susipažinti su dokumentais, kuriuose yra šių duomenų. Todėl šiomis nuostatomis nėra neproporcingai varžoma teisė susipažinti su dokumentais, įtvirtinta Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnyje ir SESV 15 straipsnio 3 dalyje.

163 Atsižvelgiant į šiuos samprotavimus, reikia patikrinti, ar nagrinėjamu atveju pagal Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalis buvo draudžiama perduoti *Greenpeace* dokumentus Nr. 112–230.

c) Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio pažeidimu grindžiamo pagrindo pagrįstumo vertinimas

164 Iš pradžių reikėtų pažymėti, kad, kaip paaiškino Maltos Respublika, dokumentais Nr. 112–230 ji ir Komisija pasikeitė vadovaudamosi Reglamentu Nr. 1224/2009 ir kad tuose dokumentuose yra duomenų, numatytų tame reglamente. Pavyzdžiui, kai kuriuose dokumentuose yra duomenų apie žvejybos laivų padėtį arba Libijos žvejybos laivų veiklą. Tarp kitų dokumentų paminėtinos išsamios inspektavimo ataskaitos, Maltos ir tarptautinių stebėtojų parengtos perkėlimo jūroje ir perkėlimo į varžas deklaracijos. Galiausiai tam tikri dokumentai buvo parengti per Maltos Respublikos pradėtą administracinį tyrimą, o vėliau – įgyvendinant veiksmus, kurių Komisija ėmėsi po šio tyrimo.

165 Komisija neginčija šio aptariamų dokumentų aprašo. Visų pirma ji nekvestionuoja fakto, kad dokumentais keistasi vadovaujantis Reglamentu Nr. 1224/2009 ir kad juose yra duomenų, numatytų tame reglamente.

166 Bendrasis Teismas savo ruožtu konstatuoja, kad Maltos Respublikos parengti dokumentai Nr. 112–230 atitinka jos nurodytą aprašą ir juose yra tokio pat tipo duomenų, ypač skaičių arba techninių duomenų, kokie paminėti Reglamente Nr. 1224/2009 ir priminti šio sprendimo 131 punkte.

167 Atsižvelgiant į tai, Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalys taikomos duomenims, esantiems dokumentuose Nr. 112–230.

168 Vadinasi, Komisija be aiškaus Maltos Respublikos sutikimo negalėjo paviešinti, ypač perduoti nevyriausybinei organizacijai duomenų, esančių dokumentuose Nr. 112–130, nebent buvo galima remtis Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 4 ir 6 dalių nuostatomis.

169 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad Maltos Respublika niekada nedavė aiškaus sutikimo perduoti *Greenpeace* duomenis, esančius dokumentuose Nr. 112–230, priešingai, ji netgi tam aiškiai paprieštaravo, visų pirma 2015 m. lapkričio 30 d. ir 2016 m. gegužės 3 ir 27 d. raštuose. Be to, Komisija niekada nebuvo nurodžiusi ar teigusi, kad perduoti *Greenpeace* duomenis, esančius tuose dokumentuose, buvo būtina siekiant nutraukti bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimus arba užkirsti jiems kelią.

170 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta šio sprendimo 153 punkte, pasakytina, kad Komisija negali pagrįstai teigti, jog aiškus Maltos Respublikos sutikimas perduoti arba naudoti Maltos institucijų pateiktus duomenis nebebuvo reikalingas, nes administracinis tyrimas buvo baigtas 2011 m., o Maltos Respublika nuo 2013 m. vasario mėn. sėkmingai įgyvendino po šio tyrimo parengtą veiksmų planą.

171 Taigi negavusi Maltos institucijų sutikimo Komisija negalėjo teisėtai suteikti galimybės susipažinti su aptariamais dokumentais, nebent būtų pašalinusi visus tuose dokumentuose esančius duomenis, patenkančius į Reglamento Nr. 1224/2009 taikymo sritį.

172 Vis dėlto konstatuotina, kad Komisija nusprendė perduoti *Greenpeace* dokumentus Nr. 112–230, iš kurių buvo pašalinti tik juose buvę asmens duomenys, neatsižvelgiant į tai, kad dokumentuose buvo ir duomenų, kaip jie plačiąja prasme suprantami pagal Reglamentą Nr. 1224/2009. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymi, kad Komisija jokiu etapu nesiaiškino, ar pastaruosius duomenis iš tikrųjų buvo galima atskirti nuo dokumentų, kuriuose jie buvo pateikti, ir ar ji šiuo atveju galėjo suteikti galimybę susipažinti su aptariamais dokumentais, iš jų pašalinusi minėtus duomenis.

173 Šiomis aplinkybėmis Maltos Respublika gali pagrįstai teigti, kad suteikusi *Greenpeace* galimybę susipažinti su dokumentais Nr. 112–230, taigi ir su juose esančiais duomenimis, Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas.

174 Vadinasi ketvirtajam pagrindui, kuriuo remtasi tik dėl dokumentų Nr. 112–230, reikia pritarti.

175 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamą sprendimą reikia panaikinti tiek, kiek juo *Greenpeace* buvo suteikta galimybė susipažinti su dokumentais Nr. 112–230, o likusius ieškinyje nurodytus reikalavimus atmesti.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

176 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

177 Nagrinėjamu atveju buvo patenkinti Komisijos reikalavimai dėl dokumentų Nr. 112–230 atskleidimo ir Maltos Respublikos reikalavimai dėl dokumentų Nr. 1–111 ir 231–240 atskleidimo. Todėl reikia nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2016 m. liepos 13 d. Europos Komisijos Generalinio sekretoriaus sprendimą dėl *Greenpeace* kartotinės paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais, susijusiais su tariamai neteisėtu gyvų paprastųjų tunų perkėlimu iš Tuniso į Maltą, tiek, kiek juo *Greenpeace* suteikta galimybė susipažinti su jo B priede pateiktais dokumentais Nr. 112–230.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.**

Gervasoni Kowalik-Bańczyk Mac Eochaidh

Paskelbta 2018 m. gegužės 3 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

I. Ginčo aplinkybės 1

II. Procesas ir šalių reikalavimai 4

III. Dėl teisės 5

A. Dėl priimtinumo 5

1. Dėl Maltos Respublikos reikalavimų ir pirmųjų keturių pagrindų, nurodytų šiems reikalavimams pagrįsti, priimtinumo 5

2. Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu 7

B. Dėl esmės 7

1. Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu 7

2. Dėl trijų pirmųjų pagrindų, susijusių su ginčijamo sprendimo priėmimo procedūra 10

a) Trijų pirmųjų pagrindų veiksmingumas 10

1) Reglamento Nr. 1049/2001 6–8 straipsniuose numatytos procedūrinės normos 11

2) Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse numatytos arba iš lojalaus bendradarbiavimo pareigos kylančios procedūrinės normos 13

b) Kaltinimų, grindžiamų nepakankamai ilgų atsakymo terminų nustatymu ir lojalaus bendradarbiavimo pareigos nepaisymu, pagrįstumo analizė 14

3. Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio pažeidimu 16

a) Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnis ir jo kontekstas 16

b) Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio 2 ir 3 dalių ir Reglamento Nr. 1049/2001 tarpusavio santykis 19

c) Reglamento Nr. 1224/2009 113 straipsnio pažeidimu grindžiamo pagrindo pagrįstumo vertinimas 22

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų 23